

BOCSÁSD MEG VÉTKEINKET.*

Ha letörünk egy rózsabímbót,
Nem is sejtjük, hogy vétkezünk ;
Nem érezzük, hogy bűt okoztunk,
Míg törte, tépte két kezünk.
A kis tüskére úgy haragszunk,
De érte vád, hogy érne minket ?
Hiszen virág értünk virúljon ! . . .
Uram ! bocsásd meg vétkeinket !

Ha szivekbe, kik úgy szeretnek,
Gyakorta ütünk mély sebet
S a fájó könnyet, mit okoztunk,
Már letörülni sem lehet ;
Bocsánatért epedt már lelkünk
S ha büszkeségünk vissza-intett
S mi úgy szeretnők elfeledni,
Uram ! bocsásd meg vétkeinket.

Ha karjába ölel szerencse
És hódol érte a világ
S feledjük : mily sok itt a síró,
Oh hánynak nem nyílik virág !
Vagy bánatot zárván szivünkbe,
Nem érdekel már semmi minket,
Mások bajával nem törődünk,
Uram ! bocsásd meg vétkeinket !

Ha a szépet közönnyel nézzük
S nem látjuk benne Képedet,
Ha célunk nem az, mit kitűztél,
Mi Te vagy : Jóság, Szeretet ;
Ha eszmék, álmok, rajongások
Szárnyat nem adnak s nem hevitnek
Ha lent járunk a föld porába',
Uram : bocsásd meg vétkeinket !

* Az U. I. T. 1920. aug. 28-ki közgyűlésén pályadíjat nyert költemény.

Ha életünknek tengerárján
 Hajónk inog, hitünk kevés ;
 Keresztet hordunk vállainkon
 S lelkünkben kínos csüggedés :
 Vagy néma sír fölött ha látod
 Már hittelen gyötrődéseinket,
 Mikor nem halljuk biztatásod . . .
 Uram ! bocsásd meg vétkeinket !

Ha ember támad ember ellen,
 Ha rút hazugság, a mi szent ;
 Ha véresőben, vérözönben
 Halálnak trombitája zeng ;
 Ha embervoltunk is feledtük
 S a lelkünk húrcol — „n e s s o s i n g e t” . . .
 Emeld föl bennünk istenlényed,
 Uram ! bocsásd meg vétkeinket !

Uram, Te hányszor megbocsátasz !
 S mi mégis mennyit vétkezünk !
 Szentségtelen ajakkal szólunk,
 Imára kulcsoljuk kezünk',
 Szóljuk, hogy mi is megbocsátunk,
 Saját szivünk az szégyenit meg,
 „Nem, nem” — dobogja durva daccal . . .
 . . . Oh megbocsátod vétkeinket ? ! . . .

Ürmösi Károlyné.

KÜLFÖLDI SZEMLE.

A *The Inquirer* és *The Christian life* hasábjain igen sok érdekes tárggyal találkozunk s ezek között első helyen *William Howard Taft*, volt amerikai elnöknek, — aki jelenleg Amerika legfőbb bírója, — angliai útazásáról emlékeztünk meg. A *Chr. L.*, június 24-én jelzi, hogy Taft Angliába utazott három heti időtartamra, hogy tanulmányozza az angol törvénykezést, Oxfordban doktorátusát átvegye s Londont is meglátogassa. Julius 15-én meg azt látjuk, hogy Liverpoolban hajóra ült s a legjobb benyomásokkal hagyta el Angliát, hol igen nagy tisztelettel fogadták s különösen az unitáriusok, mint unitáriust a legnagyobb szeretettel övezték körül. Ez a nagy unitárius világi pap (*Inquirer*: 398 l.) Washingtonban egy beszéde alkalmával (u. o. 393 l.) felhívta a nagy tömeget, hogy lépjenek az unitárius egyház kebelébe (*Come into the Unitarian Church!*) s ugyanakkor kijelentette, hogy ő más egyházak munkáját tiszteletben tartja, s a maga egyháza és vallása fejlődéséért és haladásáért mindent megtesz. Róla beszélnek, hogy mikor a szeszgyárosok meg akarták vesztegetni s bármilyen összeget fizettek volna neki, azt válaszolta, hogy annyi aranyat nem tudnának eléje rakni, hogy ő ügyöket pártolja, mert lelkiismerete nem eladó. (u. o. 394 l.) Az angol lap megjegyzi, hogy színdokul azt is felhozhatta volna, hogy unitárius. Mert ő nem e zégyelte unitáriusságát s azt akkor sem tagadta meg, mikor ellenőrké történt választása alkalmával hátrányára tudták beírni egy helyen: „Sürgönyileg cáfolja meg a hamis rágalmat, hogy ő unitárius” — kapta a felhívást. Ő nem sürgönyözött semmit, de Rev. Sidney B. Snow (a nálunk járt lelkész) megmagyarázta mi az az unitarizmus. (*Chr. Life*: 211. l.)

Taft különben ujságíró volt (Harding jelenlegi elnök is, Harvey, Amerika angol nagykövete is) s elve volt mindig, hogy egy nemzetről is hazugságot ne írjon (u. o. 201); az egyeseknek pedig kis dolgai iránt is állandóan érdeklődött (*Inqu.* 395 l.) s mindig a jóakarát szólott belőle. Egyik beszédének textusa így szól: A nyájas beszéd elfordítja a haragot; a kellemetlen szó haragot gerjeszt. (395 l. u. o.)

Mostani útjában Londonban az Essex Hallban beszélt óriási érdeklődés közepette s minden mondatából kiértelt erős, és tiszta unitárius felfogása s élete. Az angol jelentésekből a jelenkor egyik legtudatosabb és hivatásának leginkább élő személyiségnek tűnik fel Taft: az unitárius apostol.

Dr. Cuyler Theodor. (*Chr. Life*: 203 l.) az Egyesült Államok három legnagyobb protestáns egyházközségét alapította.